

Små premiärlejon i det blå

BARNTEATER

Dockteatern Tittut:

Längel och Hästen Blå
av Christer Dahl
efter Ulf Stark

Scenbild och dockor:

Annika Arnell

Regi: Ing-Mari Tirén

Teater Tre:

Oceanflygaren
av Bertolt Brecht

Regi: Bengt Andersson

Scenografi: Annika Thore

Stockholms yngsta premiärlejon har bråda dagar. Dockteatern Tittut har presenterat sin andra höstpremiär för publiken mellan 2 och 6 år; en mycket fri bearbetning av Ulf Starks bok Ängeln och den blåa hästen. Tittut har en unik förmåga att med jämna mellanrum presentera nya konstnärligt fullödig och fantasieggande föreställningar. Ulf Starks under-

bart mångbottnade bok genomströmmas av humor och empati. Ändå blir inte mötet mellan teater och bok denna gång så svirrande magiskt. Regissören Ing-Mari Tirén och Christer Dahl som gjort dramatiseringen signalerar genom pjäsens titel, Längel och Hästen Blå, att man vänder sig till barn som är något yngre än bokens målgrupp. Det är ett glapp som inte helt låter sig överbryggas.

Gud är bästa vän med Längel och skapar hennes drömmars längtan - en blå häst. Längel upptäcker världen tillsammans med Hästen Blå medan Gud blir alltmer trumpen och sorgset övergiven - tills Längel låter honom förstå att man kan ha två allra bästa vänner. Boken, men också föreställningstexten, rör sig mellan metafysik och vardagsdramatikens känslospel, från existentiella grundfrågor till vänskapens trygga lycka och kärlekens eller svartsjukans

blixtnedslag. Den teatrala gestaltningen blir planare och lite för temperamentslös. Ändå finns det starka enskildheter att glädjas åt, i första hand Annika Arnells älskansvärda dockor: en överjordiskt längtande ängel, en smäcker blå häst och den robusta krabat med rufsig kalufs som heter Gud och som kan blåsa glitter över jorden så att blåsippor blommar. Föreställningens poetiska ton och stämningmättade bilder stannar också i minnet.

Inte långt från Tittut ligger Teater Tres hemmascen Rosenlundsteatern, där man nu också befinner sig i de övre regionerna. Men här sitter inte vingarna på en ängel utan på ett flygplan! Uppsättningen av Oceanflygaren, en sällan spelad pjäs av Bertolt Brecht, ges för en publik som fyllt sex. Pjäsen handlar om Charles Lindberghs berömda ensamflygning över Atlanten år 1927 och om hur människan kan

lyckas med det till synes omöjliga. Uppsättningen håller sig konsekvent till flygningens röda tråd, från mekanikerns sista kontroll och den vingliga avfärden från New York över riskfyllda flygtimmar genom storm och dimma fram till de jublande folkmassorna i Paris. Scenografen Annika Thore har konstruerat en skranglig flygplansmodell som tydliggör ensamflygarens utsatthet för vädrets lynniga makter. Den mimbaserade gruppen Teater Tre tar spjärn mot Brechts text och regissören Bengt Andersson lämnar till publikens glädje mycket plats åt fysiskt utspel och kroppskomik. Hannu Böök spelar Lindbergh med en avmätt distans som ger en air av behärskat kontrollerad äventyrshjälte i kontrast till övriga roller som alla spelas av Siri Hamari. Hon växlar snabbt som vinden mellan ruschig mekaniker, hotfullt svepande dimma och virvlande snöstorm.

KARIN HELANDER